

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 93/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. K., K., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 10 ods. 1, čl. 11 ods. 1, 3 a 4 a čl. 36 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práv podľa čl. 6, čl. 13 a čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 15 C 188/2003 z 27. januára 2010 a postupom predchádzajúcim jeho vydaniu, ako aj postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 177/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. februára 2011 doručená sťažnosť J. K., K. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 10 ods. 1, čl. 11 ods. 1, 3 a 4 a čl. 36 ods. 1 a 2 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj práv podľa čl. 6, čl. 13 a čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 15 C 188/2003 z 27. januára 2010 a postupom predchádzajúcim jeho vydaniu, ako aj postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 177/2010.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

«1/ V roku 1992 som dokončil „podnikateľský zámer“ v ktorom figurovala aj „veterná elektrárňa“ /VE/.

2/ VE som objednal u V. /VEZ/, od 1. 1. 02 V. a. s. K...

3/ S VEZ som uzavrel zmluvu na dodavku a montáž VE. Na tuto činnosť mali živnostenské oprávnenie.

4/ VEZ urobili I. časť zmluvy, odovzdali. VE nedokončili.

5/ VE do dnešného dňa nepracuje – nevyraba el. energiu.

6/ VE pri prevadske mala dosahovať max. hlučnosť 45 dcb. Boli mne výdane súhlasné stanoviská všetkých povoľujúcich organov.

7/ Vec som postupil OS Ke. 1 /vtedy ešte MS, OS Ke./

a/ 16. 1. 96 „Návrh na výdanie predbežného opatrenia“

b/ 18. 3. 96 „Návrh na výdanie predbežného opatrenia“

c/ 24. 3. 96 Žaloba – za zodpovednosť za vady z diela za nevydanie východzej reviznej spravy.

27. 1. 2010 rozsudkom v mene SR, ktorý mne bol doručený 19. 3. 10 OS Ke. 1 žalobu zamietol.

23. 3. 2010 som postúpil KS Štúrova 29 04151 Košice cestou OS Ke. 1 odvolanie KS nekona. Od 16. 1. 1996 sa neviem domôcť svojho práva!, v naväznosti na základných práv a slobôd 23/91 Zb.

- Čl. 10/1/ bola spochybnena naša ľudska dôstojnosť, osobna česť, dobra povest' a meno.

- Čl. 11/1/ Okradli ma o rodinný majetok – do VTE boli investovane všetky rodinné úspory. Aj úspory potencialných spoluvlastníkov rodinnej firmy.

/3/ Naše vlastníctvo zneužili vo svoj prospech,

/4/ Bez nášho súhlasu nutene obmedzili naše vlastnícke právo.

- Čl. 36 /1/ S úctou sa obraciam na Ústavný súd a prosím o zjednanie naprawy

/2/ súd nekoná 15 rokov resp. Spochybil Čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru – aby sme „Pokojne užívali svoj majetok“

- Čl. 6 Dohovoru: Je znemožnené spravodlivé súdne konanie resp.

- Čl. 13 znemožnene právo na účinný opravný prostriedok. Sme de facto diskriminovaní. Preto podľa

- Čl. 41 Narokujem si právo spravodlivo zadostučinenie., čo k 31. 12. 2010 predstavuje 11 320 000 Sk respektíve 3 757 551,16 Eur, lebo znemožnené naše podnikateľské aktivity do čoho som vložil všetky rodinné úspory s „márnym efektom“ /podnikateľský zámer – navratnosť vložených prostriedkov. Tie som mal pokojne užívať.

S titulu súdnych prieťahov a nekonania súdu VTE je absolutne znehodnotena, respektive: v nepoužiteľnom stave.

Bolo zneužitie moje Ústavné právo Čl. 1/2/, Čl. 7/2/, /5/. Žiadam preto:

- Zrušenie uzavretej zmluvy 28-41/93 zo dňa 18. 10. 93

- Zaplatenie škody vo výške 3 757 551,16 EUR

- Odstránenie zmätočného stožiara z pozemku na vlastné náklady do 30 dní od zaplatenia škody.

Som bezmajetný. Prosím o ustanovenie zástupcu z radov advokátov na ťarchu žalovaného.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 10 ods. 1, čl. 11 ods. 1, 3 a 4 a čl. 36 ods. 1 a 2 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj práv podľa čl. 6, čl. 13 a čl. 41 dohovoru rozsudkom okresného súdu z 27. januára 2010 a postupom predchádzajúcim jeho vydaniu, ako aj postupom krajského súdu. K porušeniu uvedených práv sťažovateľa malo dôjsť v dôsledku toho,

- že rozsudok okresného súdu z 27. januára 2010 je nesprávny, resp. zmätočný, a
- neprimeranou dĺžkou konania spôsobenou postupom okresného súdu a krajského súdu.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade okresného súdu v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože

uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

II.A K namietanému porušeniu práv rozsudkom okresného súdu z 27. januára 2010 a jeho vydaniu predchádzajúcim postupom

Ústavný súd v súvislosti s námietkami sťažovateľa týkajúcimi sa prietahov konaní okresného súdu poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, v ktorej opakovane vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už okresný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd vychádza aj zo svojej doterajšej judikatúry, podľa ktorej ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva ešte dochádza alebo porušenie v tom čase ešte trvá (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05).

Podľa zistenia ústavného súdu okresný súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom z 27. januára 2010. Sťažovateľ sa proti nemu odvolal podaním z 23. marca 2010 a spis sa od 15. júna 2010 nachádza na krajskom súde. Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 23. februára 2011.

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ namietal prietahy v konaní okresného súdu, ktorý v čase podania sťažnosti ústavnému súdu už v predmetnej veci nekonal, a teda ani nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh tohto konania, prípadne v ňom spôsobiť prietahy. V čase podania sťažnosti ústavnému súdu (23. februára 2010) už vo veci sťažovateľa prebiehalo odvolacie konanie na krajskom súde. Vzhľadom na

uvedené možno podľa ústavného súdu sťažnosť sťažovateľa v tejto časti považovať za zjavne neopodstatnenú.

V súvislosti s argumentáciou sťažovateľa týkajúcou sa nesprávnosti, resp. zmatečnosti rozsudku okresného súdu z 27. januára 2011, ústavný súd pripomína, že v konaní pred ním platí princíp subsidiarity vyjadrený v čl. 127 ods. 1 ústavy, t. j. že zásadne nie je oprávnený prijať sťažnosť na ďalšie konanie, ak existuje všeobecný súd, ktorý v súlade so všeobecnou právomocou podľa čl. 142 ods. 1 ústavy má aj zákonom vymedzenú právomoc konať o ochrane konkrétneho základného práva alebo slobody. Vzhľadom na to, že sťažovateľ v záujme ochrany svojich práv, ktoré mali byť porušené rozsudkom okresného súdu z 27. januára 2011, má k dispozícii odvolanie ako účinný oprávnený prostriedok nápravy, rozhodovanie o ktorom patrí do právomoci krajského súdu, ústavný súd nemá právomoc na rozhodnutie o tejto časti sťažnosti sťažovateľa.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

II.B K namietanému porušeniu práv postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 177/2010

Sťažovateľ namietal porušenie svojich práv aj postupom krajského súdu v konaní v predmetnej veci spôsobujúcim prier'ahy.

Podľa zistenia ústavného súdu bola predmetná vec doručená krajskému súdu 15. júna 2010. Sťažovateľ v tejto veci v záujme ochrany svojich práv doručil krajskému súdu podanie, ktorého cieľom bolo preskúmanie „zmatečného“ rozsudku okresného súdu z 27. januára 2011, ktoré bolo v súlade s § 63 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odstúpené okresnému súdu.

Celková doba konania pred krajským súdom (cca 8 mesiacov) spolu so zohľadnením skutočnosti, že sťažovateľ sa dosiaľ pred krajským súdom nedomáhal ochrany svojich práv podaním sťažnosti na prietahy, podľa ústavného súdu nesignalizuje reálnu možnosť existencie neprimeranej lehoty pri prerokovaní predmetnej veci, t. j. reálnu možnosť porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd nezistil ani existenciu príčinnej súvislosti medzi sťažovateľom v sťažnosti označenými základnými právami podľa čl. 10 ods. 1, čl. 11 ods. 1, 3 a 4 a čl. 36 ods. 1 a 2 ústavy a právami podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj čl. 6, čl. 13 a čl. 41 dohovoru a postupom krajského súdu, a preto sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

II.C Záver

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. marca 2011